

כרשת

נצבים

עם אונקלום ורש"י

פרשת נצבים

ט אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רְאֵשֵׁיכֶם

שְׂבִיטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם

כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃

אֵתוֹן קִיָּמִין יוֹמָא דִּין כָּל־כּוֹן קָדָם יי

אֱלֹהֵ־כּוֹן רִישֵׁי־כּוֹן שְׂבִיטֵי־כּוֹן סְבִי־כּוֹן

וְסָרְכִיכֹן כָּל אֲנֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

אתם נצבים. מלמד, שכינסם משה לפני

הקב"ה ביום מותו להכניסם בברית:

ראשיכם שבטיכם. ראשיכם לשבטיכם:

זקניכם ושטריכם. החשוב חשוב קודם,

ואחר כך כל איש ישראל:

טפכם נשיכם וגרך אשר

בקרב מחניך מחטב עציך עד

שאב מימיך:

טפלכון נשיכון וגיורך די בגו

מִשְׁרִיתְךָ מִלְקֹט אָעִיף עַד מְלִי מִיִּיךָ:

מֵחֻטָּב עֲצִיךָ. מִלְמַד שֶׁבָּאוּ כְנַעֲנִים

לְהִתְגִּייר בִּימֵי מֹשֶׁה כְּדֶרֶךְ שֶׁבָּאוּ גְבַעֲוִנִים

בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ, וְזֶהוּ הָאִמּוֹר בְּגַבַעֲוִנִים,

וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵמָּה בְּעֶרְמָה, וְנָתַנּוּ מֹשֶׁה

חֻטְבֵי עֲצִים וְשׂוֹאֲבֵי מַיִם:

יֵאָמֵר לְעַבְדְּךָ בְּבִרְיֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וּבְאֵלֹתָיו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

כֹּרֶת עֲמֹךְ הַיּוֹם:

לְאַעְלוֹתְךָ בְּקִימָא דִּי אֱלֹהֶךָ וּבְמוֹמְתָהּ

דִּי יִי אֱלֹהֶךָ גִּזַּר עֲמָךְ יוֹמָא דִּין:

לְעַבְרָךְ. לְהִיזֹת עוֹבֵר בְּבִרְיָת. וְלֹא יִתְכַן

לְפָרְשׁוֹ כִּמּוֹ לְהַעֲבִירָךְ, אֲלֵא כִּמּוֹ

לְעִשׂוֹתְכֶם אוֹתָם: לְעַבְרָךְ בְּבִרְיָת. דְּרָךְ

הַעֲבָרָה, כֹּךְ הִיוּ כּוֹרְתִי בְּרִיתוֹת עוֹשִׁין,

מַחֲצִיזָה מִכֶּאֱן וּמַחֲצִיזָה מִכֶּאֱן וְעוֹבְרִים

בְּנִתִּיִּם, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הָעֵגֹל אֲשֶׁר כִּרְתּוֹ

לְשָׁנִים וַיַּעֲבְרוּ בֵּין בַּתְּרִיז:

יב שְׁנִי לְמַעַן הֶקְיָם אֶתְךָ

הַיּוֹם לֹא לָעָם וְהוּא יְהוָה לָךְ

לְאֱלֹהִים כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ

וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם

לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב:

בְּדִיל לְאַקְמָא יִתָּךְ יוֹמָא דִּין קַדְמוֹהִי

לְעַמָּא וְהוּא יְהִי לָךְ לְאֱלֹהֵי כְמָא דִּי

מִלִּיל לָךְ וְכְמָא דִּי קַיִים לְאַבְרָהָם

לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב:

לְמַעַן הַקִּים אוֹתָךְ הַיּוֹם לֹא לָעָם. כֹּל כֵּן

הוא נכנס לטרוח, למען קיים אותך לפניו
לעם: והוא יהיה לך לאלהים. לפי שדבר
לך ונשבע לאבותיך שלא להחליף את
זרעם באומה אחרת, לכך הוא אוסר
אתכם בשבועות הללו, שלא תקניטוהו,
אחר שהוא אינו יכול להבדל מכם, עד
כאן פירשתי לפי פשוטו של פרשה.
ומדרש אגדה, למה נסמכה פרשת אתם
נצבים לקללות, לפי ששמעו ישראל מאה
קללות חסר שתיים חוץ ממ"ט שבתורת
כהנים, הוריקו פניהם, ואמרו מי יוכל

לעמוד באלו, התחיל משה לפייסם, אתם
נצבים היום, הרבה הכעסתם למקום ולא
עשה אתכם כלייה, והרי אתם קיימין
לפניו: היום. כיום הזה שהוא קיים והוא
מאפיל ומאיר, כך האיר לכם וכך עתיד
להאיר לכם, והקללות והיסורין מקיימין
אתכם ומציבין אתכם לפניו, ואף הפרשה
שלמעלה מזו פיוסין הם, אתם ראיתם את
כל וגו'. דבר אחר אתם נצבים, לפי שהיו
ישראל יוצאין מפרנס לפרנס, ממשה
ליהושע, לפיכך עשה אותם מצבה כדי

לזרזם. וכן עשה יהושע, וכן שמואל

התיצבו ואשכטה אתכם, כשיצאו מידו

ונכנסו לידו של שאול:

יג וְלֹא אֶתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנֹכִי

כֹּרֶת אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת

הָאֱלֹהִים הַזֹּאת:

וְלֹא עִמָּכֹן בְּלַחֲוֵיכֹן אֲנִי גֵזֵר יֵת

קִימָא הָדָא וְיֵת מוֹמְתָא הָדָא:

יד כִּי אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֹה עִמָּנֹו

עֲמַד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה עִמָּנוּ

הַיּוֹם:

אֲרִי יָתֵּ מִן דְּאִיתוּהִי הָכָא עִמָּנָא קֵאָם

יוֹמָא דִּין קָדָם יִי אֱלֹהֵנָא וְיָתֵּ מִן

דְּלִיתוּהִי הָכָא עִמָּנָא יוֹמָא דִּין:

וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה. וְאֵף עִם דוֹרוֹת

הַעֲתִידִים לְהִיּוֹת:

טו שְׁלִישִׁי כִּי אַתֶּם

יִדְעֶתֶם אֶת אֲשֶׁר יֹשְׁבֵינוּ

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר

עֲבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר

עָבַרְתֶּם:

אֲרִי אֶתוֹן יִדְעֶתוֹן יְת דִּיתְבְּנָא בְּאֶרְעָא

דְּמִצְרַיִם וְיֵת דִּי עֲבַרְנָא בְּגוֹ עַמֵּמִיא

דִּי עֲבַרְתוּן:

כִּי אַתֶּם יֹדְעִתֶם וְגו' וְתִרְאוּ אֶת
שְׁקוּצֵיהֶם. לִפִּי שֵׁרָאִיתֶם הָאוֹמוֹת עֹבְדֵי
אֱלִילִים, וְשִׁמָּא הֵשִׁיָּא לָב אֶחָד מִכֶּם אוֹתוֹ
לִלְכֹת אַחֲרֵיהֶם:

מִזֹּ וְתִרְאוּ אֶת שְׁקוּצֵיהֶם וְאֵת
גִּלְלֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב
אֲשֶׁר עִמָּהֶם:

וְחִזִּיתוּן יְתֹ שְׁקוּצֵיהוֹן וְיֹת טַעוֹתֵהוֹן

אֵעָא וְאַבְנָא כִּסְפָּא וְדִּהְבָּא דִּי עֲמַהוּן:

וּתְרֹאוּ אֶת שְׁקוּצֵיהֶם. עַל שֵׁם שֶׁהֵם

מֵאוֹסִים בְּשִׁקְצִים: גְּלוּלֵיהֶם. שְׁמוֹסְרָחִים

וּמֵאוֹסִין בְּגִלּוּל: עֵץ וְאַבֵּן. אוֹתָן שֶׁל עֲצִים

וְשֶׁל אַבְנִים רֵאִיתֶם בְּגִלוּי, לִפִּי שְׂאִין

הָעוֹבְדֵי אֱלִילִים יִרְאִים שִׁמָּא יִגְנְבוּ, אֲבָל

שֶׁל כֶּסֶף וְזָהָב עֲמָהֶם בַּחֲדָרֵי מִשְׁכִּיתָם הֵם,

לִפִּי שֶׁהֵם יִרְאִים שִׁמָּא יִגְנְבוּ:

יִן פֶּן יֵשׁ בְּכֶם אִישׁ אֶחָד

אֶחָד מִשְׁפָּחָהּ אֶחָד שֹׁבֵט אֶחָד

לְבַבּוֹ פָּנָה הַיּוֹם מֵעַם יִהְיֶה

אֱלֹהֵינוּ לְלָכֶת לַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵי

הַגּוֹיִם הָהֵם כֵּן יֵשׁ בְּכֶם שׂרֵשׁ

פָּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה:

דִּלְמָא אִית בְּכוּן גִּבֹּר אוֹ אֶתְתָּא אוֹ

זֶרְעִית אוֹ שְׁבָטָא דִּי לְבָה פָּנֵי יוֹמָא

דִּין מִדַּחֲלָתָא דִּי אֱלֹהֵנָא לְמַהֲרִי

לְמַפְלַח יְת טַעוֹת עַמִּמִּיא הָאֲנוּן

דִּלְמָא אִית בְּכוּן גִּבֹּר מְהֵרָה חֲטָאִין

או זָדוֹן:

פֶּן יֵשׁ בָּכֶם זָדוֹן. לְפִיכָךְ אֲנִי צֹרֵךְ
לְהַשְׁבִּיעְכֶּם: פֶּן יֵשׁ בָּכֶם. שְׁמָא יֵשׁ בָּכֶם:
אֲשֶׁר לָבְבוּ פָנָה הַיּוֹם. מִלְּקַבֵּל עָלַי
הַבְּרִית: שְׂרַשׁ פָּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה. שְׂרַשׁ
מִגְדָּל עֹשֵׁב מִרְכָּסֵי שָׁהִם מִרְיָם, כְּלוֹמַר
מִפָּרָה וּמִרְבֵּה רֹשֶׁעַ בְּקִרְבְּכֶם:

יְהוָה יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת דְּבָרֵי
הָאֱלֹהִים הַזֵּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבָּבוֹ
לֵאמֹר שְׁלֹם יְהוָה לִי כִּי

בְּשִׁרְרוֹת לִבִּי אֵלֶיךָ לְמַעַן

סְפֹת הַרְוָה אֶת הַצְמָאָה׃

וַיְהִי בַּמִּשְׁמָעָה יָת פִּתְגָמֵי מוֹמְתָא הָדָא

וַיַּחֲשֹׁב בְּלִבָּהּ לְמִימַר שְׁלָמָא יְהִי לִי

אַרִי בְּהִרְהוֹר לִבִּי אֲנָא אֲזִל בְּדִיל

לְאוֹסְפָא לָהּ חֲטָאֵי שְׁלוֹתָא עַל

זְדִנּוֹתָא׃

וְהַתְּבַרֵךְ בְּלִבָּבוֹ. לְשׁוֹן בִּרְכָה, יַחֲשׁוּב בְּלָבוֹ

בִּרְכַת שְׁלוֹם לְעַצְמוֹ לֹאמַר, לֹא יְבוֹאוּנִי

קַלְלוֹת הַלָּלוּ, אֲךָ שְׁלוֹם יִהְיֶה לִּי׃

והתברך. בנדיר"א שוי"א בלע"ז כמו
והתגלה, והתפלל: בשרירות לבי אלך.
במראות לבי, כמו אשורנו ולא קרוב,
כלומר מה שלבי רואה לעשות: למען
ספות הרוה. לפי שאוסיף לו פורענות על
מה שעשה עד הנה בשוגג, והייתי מעביר
עליהם, וגורם עתה שאצרפם עם המזיד
ואפרע ממנו הכל, וכן תרגם אונקלוס
בדיל לאוספא ליה חטאי שלותא על
זדנותא, שאוסיף לו אני השגנות על
הזדונות: הרוה. שוגג, שהוא עושה כאדם

שכור, שעושה שלא מדעת: הצמאה.

שהוא עושה מדעת ובתאוה:

יֵט לֹא יֵאָבֵה יְהוָה סֶלַח לוֹ כִּי

אֵז יַעֲשֶׂן אֵף יְהוָה וְקִנְאָתוֹ

בְּאִישׁ הַהוּא וְרִבְצָה בּוֹ כָּל

הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה

וּמַחָה יְהוָה אֶת שְׁמוֹ מִתַּחַת

הַשָּׁמַיִם:

לֹא יִיבִי יִי לְמַשְׁבֵּק לָהּ אֲרִי בֶּכֶן יִתְקַף

רְגִזָּא דִּי וְחִמָּתָה בְּגִבְרָא הֵהוּא

וַיִּדְבֹקוֹן בֵּה כָּל לְוִטִּיא דְכְתִיבִין

בְּסִפְרָא הֲדִין וַיִּמְחֵי יִי יְת שְׁמָה מִתְּחוֹת

שְׁמִיא:

יעשן אף ה'. ע"י בעם הגוף מתחמם,

והעשן יוצא מן האף, וכן עלה עשן באפו,

ואע"פ שאין זו לפני המקום, הכתוב

משמיע את האוזן בדרך שהיא רגילה

ויכולה לשמוע כפי דרך הארץ: וקנאתו.

לשון חמה אנפרטמנ"ט אחיזת לבישת

נקמה, ואינו מעביר על המדה:

כ וְהַבְדִּילֹוּ יְהוָה לְרַעַה מִכָּל

שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲלוֹת

הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר

הַתּוֹרָה הַזֶּה:

וַיַּפְרֹשֶׁנָּה יי לְבִישָׁא מִכָּל שְׁבִטֵי־א

דִּישְׂרָאֵל כָּכָל לְוִי קִימָא דְכְּתִיבִין

בְּסֵפֶרָא דְאֻרִּיתָא הַדִּין:

הכתובה בספר התורה הזה. ולמעלה

הוא אומר בספר התורה הזאת, גם כל חלי
וכל מכה וגו', הזאת לשון נקבה מוסב על
התורה, הזה לשון זכר מוסב על הספר,
וע"י פיסוק הטעמים הן נחלקין לשתי
לשונות, בפרשת הקללות הטפחא נתונה
תחת בספר, והתורה הזאת דבוקים זה
לזה, לכך אמר הזאת, וכאן הטפחא נתונה
תחת התורה, נמצא ספר התורה דבוקים
זה לזה, לפיכך לשון זכר נופל אחריו,
שהלשון נופל על הספר:

בא־אֶמֶר הַדֹּר הָאֶחָדָן בְּנִיכֶם

אֲשֶׁר יְקוֹמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּירִי

אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ

אֶת מִכּוֹת הָאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶת

תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר חָלָה יְהוָה בָּהּ:

וַיֵּימַר דָּרָא בַּתְּרָאָה בְּנִיכּוֹן דִּי יְקוֹמוּן

מִבַּתְּרִיכּוֹן וּבַר עַמְּמִין דִּי יֵיתִי מֵאַרְעָא

רְחִיקָא וַיַּחֲזֹן יֵת מַחְתָּא דְאַרְעָא הַזֵּיא

וַיֵּת מֵרַעְהָא דִּי אֲמַרַע יֵי בָהּ:

כב גְּבַרִית וּמַלַּח שְׂרָפָה כָּל

אֶרְצָהּ לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח

וְלֹא יַעֲלֶה בָּהּ כָּל עֵשֶׂב

כְּמַהֲפַכַת סֶדֶם וְעַמּוּרָה אֲדָמָה

(וַצַּבִּיִּים) וַצַּבִּוִּים אֲשֶׁר הֶפֶךְ

יְהוָה בָּאֵפוֹ וּבַחֲמָתוֹ:

גִּפְרִיתָא וּמִלְחָא יִקִּידַת כָּל אֶרֶץ לֹא

תִּזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יִסַּק בָּהּ כָּל

עֵסֶבָא כְּמַהֲפַכַת דְּסֶדֶם וְעַמּוּרָה אֲדָמָה

וַצַּבִּוִּים דִּי הֶפֶךְ יִי בְּרִגְזָהּ וּבַחֲמָתָהּ:

בג וְאָמְרוּ כָּל הַגּוֹיִם עַל מָה

עָשָׂה יְהוָה כְּכֹה לָאָרֶץ הַזֹּאת

מָה חֲרֵי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃

וַיִּמְרוּן כָּל עַמֵּמִיָּא עַל מָה עֲבַד יי

כְּדִין לְאֶרֶץ הַדָּא מָה תִּקּוּף רַגְזָא

רַבָּא הַדִּין׃

בד וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת

בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר

כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיִּמְרוּן עַל דְּשִׁבְקוֹ יְתֹקִימָא דִּי

אֱלֹהֵא דַּאֲבִהַתְהוֹן דִּי גִזֵּר עֲמַהוֹן

בַּאֲפָקוּתָהּ יְתַהוֹן מֵאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם:

כֹּה וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים

אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים

אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּם וְלֹא חָלַק

לָהֶם:

וַאֲזָלוּ וּפְלָחוּ לְטַעֲוֹת עַמְּמִיא וּסְגִידוּ

לְהוֹן דַּחֲלָן דִּי לֹא יִדְעֻנּוֹן וְלֹא אוֹטִיבֹא
לְהוֹן:

לֹא יִדְעוּם. לֹא יִדְעוּ בָהֶם גְּבוּרַת אֱלֹהוֹת:
וְלֹא חֲלָק לָהֶם. לֹא נִתְּנָם לְחֲלָקָם.
וְאוֹנֵקְלוּם תִּרְגָּם וְלֹא אוֹטִיבֹא לְהוֹן, לֹא
הִטִּיבוּ לָהֶם שׁוּם טוֹבָה, וְלִשְׁוֹן לֹא חֲלָק,
אוֹתוֹ אֱלוֹהַּ שִׁבְחָרוּ לָהֶם, לֹא חֲלָק לָהֶם
שׁוּם נַחֲלָה וְשׁוּם חֲלָק:

כּוּ וַיִּחַר אֵף יְהוָה בְּאַרְצֵן הַחַוּא
לְהַבִּיא עָלֶיהָ אֶת כָּל הַקָּלָלָה

הַכֹּתֹבָה בַּסֶּפֶר הַזֶּה:

וְתִקֶּף רָגְזָא דִּי בְּאַרְעָא הֵיא

לְאִיתָאָה עֲלֵה יָת כָּל לְוִטִּיא דְּכְתִיבִין

בַּסֶּפֶרָא הַדִּין:

כֹּז וְיִתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם

בְּאַף וּבַחֲמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל

וַיִּשְׁלַכְם אֶל אֶרֶץ אַחֲרַת כִּיּוֹם

הַזֶּה:

וְטִלְטְלִנּוּן יִי מֵעַל אֶרְעֵהוֹן בְּרָגִז

וּבַחֲמַתָּא וּבִתְקוּף רִגְזוֹ וְאַגְלִנוֹן לְאַרְעָא

אַחֲרֵי כִּיּוֹמָא הָדִין:

וַיִּתְּשֵׁם ה' כְּתִרְגוּמוֹ וּטְלַטְלִינוֹן, וּבֶן הַנָּנִי

נוֹתְשֵׁם מֵעַל אֲדַמְתָּם:

כֹּחַ הַנְּסֻתָּרִת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְהַנְּגִלָת לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד עוֹלָם

לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה

הַזֹּאת:

דְּמַטְמָרֵן קָדָם יי אֱלֹהֵנָא וּדְמַגְלִין לָנָא

וּלְבַנְנָא עַד עֲלָם לְמַעַבְד יְתָ כָּל

פְּתַגְמֵי אוֹרֵיתָא הַדָּא:

הַנְּסִתְרוּת לְה' אֱלֹהֵינוּ. וְאִם תֹּאמְרוּ מַה

בִּידֵינוּ לַעֲשׂוֹת, אַתָּה מַעֲנִישׁ אֶת הָרַבִּים

עַל הָרַהוּרֵי הַיַּחֲדָד, שֶׁנֶּאֱמַר כֵּן יֵשׁ בָּכֶם

אִישׁ וְגו' וְאִח"כ וְרָאוּ אֶת מַכּוֹת הָאָרֶץ

הַהִיא, וְהָלֹא אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַטְמוֹנוֹתֶיךָ שֶׁל

חֲבִירוֹ, אֵין אֲנִי מַעֲנִישׁ אֶתְכֶם עַל

הַנְּסִתְרוּת, שֶׁהֵן לְה' אֱלֹהֵינוּ וְהוּא יַפְרֵעַ

מֵאוֹתוֹ יַחֲדָד, אֲבָל הַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ,

לְבַעַר הָרַע מִקְרַבָּנוּ, וְאִם לֹא נַעֲשֶׂה דִין

בהם, יענוש את הרבים. נקוד על לנו
ולבנינו, לדרוש שאף על הנגלות לא ענש
את הרבים עד שעברו את הירדן, משקבלו
עליהם את השבועה בהר גרזים ובהר
עיבל, ונעשו ערבים זה לזה:

דברים פרק-ל

רביעי - א

במחוברות

שני וְהָיָה כִּי יֵבֹאוּ עָלֶיךָ

כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה

וְהַקְלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ

וְהַעֲשִׂיתָ אֵל לְבַבְךָ בְּכָל הַגּוֹיִם

אֲשֶׁר הִדִּיתָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

שְׁמָחָה:

וַיְהִי אֲרִי יִיתּוֹן עֲלֶיךָ כָּל פֶּתַגְמִיא
הָאֵלִין בְּרֶכֶן וְלוֹטִין דִּי יְהִבִּית קַדְמָךְ
וְתִתּוּב לְלַבְךָ בְּכָל עַמְמִיא דִּי אֲגַלְךָ יִי
אַלְהֶךָ לְתַמּוֹן:

ב וְשִׁבְתָּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשִׁמְעֶתָ בְּקוֹלֹ כָּכָל אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבְנֶיךָ
בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ:

וְתִתּוֹב לְדַחֲלָתָא דִּי אֱלֹהֶךָ וְתִקְבַּל

לְמִימְרָהּ כָּכָל דִּי אֲנָא מִפְקֵדְךָ יוֹמָא

דִּין אַתְּ וּבְנִיךָ בְּכָל לִבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ:

ג וְיָשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת

שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְיָשָׁב וְקִבְּצֶךָ

מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִיֶּךָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂמָחָה:

וְיִתּוֹב יִי אֱלֹהֶךָ יְתִי שְׁבִי גִלּוּתְךָ וִירַחֵם

עַלְךָ וְיִתּוֹב וְיִכְנָשְׁנֶךָ מִכָּל עַמֵּיָא דִּי

בְּדֶרֶךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְתִמְנָן:

וּשְׁבַח ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ. הִיא לֹא
לְכַתּוּב וְהִשִּׁיב אֶת שְׁבוּתְךָ, רְבוּתֵינוּ לְמַדּוֹ
מִכֹּאֵן, כְּבִיכּוֹל שֶׁהִשְׁכִּינָה שְׂרוּיָה עִם
יִשְׂרָאֵל בְּצֶרֶת גְּלוּתָם, וְכִשְׁנִגְאֲלִין הַכְּתִיב
גְּאוּלָּה לְעֶצְמוֹ שֶׁהוּא יָשׁוּב עִמָּהֶם. וְעוֹד
י"ל שֶׁגְּדוּל יוֹם קְבוּץ גְּלוּת, וּבִקּוּשֵׁי,
כְּאִילוּ הוּא עֶצְמוֹ צָרִיךְ לְהִיזוֹת אוֹחֵז בִּידֵיו
מִמֶּשׁ אִישׁ אִישׁ מִמִּקּוֹמוֹ, כְּעֵנִין שֶׁנֶּאֱמַר
וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַף
בְּגְלוּת שְׂאֵר הָאוֹמוֹת מִצִּינוֹ כֵּן, וְשִׁבְתִּי

את שבות מצרים:

ד אם יהיה נדחק בקצה

השמים משם יקבעו יחזה

אלהיו ומשם יקחה:

אם יהי גלותו בסיפי שמיא מתמן

יכנשנו יי אלהו ומתמן יקרבנו:

ה והביאו יחזה אלהיו אל

הארץ אשר ירשו אבותיו

וירשתה ויטבדו והרבדו

מֵאַבְתָּיִךְ׃

וַיַּעֲלֵנִךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָאָרֶעָא דִּירִיתוּ

אַבְהֶתֶךָ וְתִרְתֶּהּ וַיּוֹטֵב לָךְ וַיִּסְגְּנֶךָ

מֵאַבְהֶתֶךָ׃

וּמִלְּיְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת לְבַבְךָ

וְאֵת לְבַב זִרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֵת

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל

נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃

וַיַּעֲדֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ יֵת טַפְּשׁוֹת לְבָבְךָ וַיֵּת

פרשת נצבים – חמישי – במחוברות שלישי – דף תתקסא

טַפְּשׁוֹת לְבָא דְּבִנִּיךָ לְמַרְחָם יִתְּ יִי

אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ בְּדִיל

חַיִּיךָ:

חמישי - ז

במחוברות

שלישי

וְנָתַן יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ אֵת כָּל הָאֱלֹת הָאֵלֹהִים

עַל אֹיְבֶיךָ וְעַל שֹׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר

רָדְפוּךָ:

וַיִּתֵּן יי אֱלֹהֶיךָ יָת כָּל לְוִטֵּי הָאֱלִיִּן עַל

בְּעַלֵּי דְבַבְךָ וְעַל סְנֵאָךְ דִּי רָדְפוּךָ:

ח וַאֲתָה תָשׁוּב וְשִׁמַּעְתָּ בְּקוֹל

יְהוָה וַעֲשִׂיתָ אֶת כָּל מַצּוֹתַיו

אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוָה הַיּוֹם:

וְאֵת תְּתוּב וְתִקְבֹּל לְמִימְרָא דִּי וְתַעֲבֹד

יְת כָּל פְּקוּדוֹהֵי דִּי אֲנָא מִפְּקֻדָּךְ יוֹמָא

דִּין:

ט וְחֻזְתִּירָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל

מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּבִרְי בְּטִנָּךְ

וּבְבִרְי בְּחֻמָּתְךָ וּבְבִרְי

אֲדָמָתְךָ לְטַבָּחָה כִּי יֵשׁוּב יְהוָה

לְשׁוֹשׁ עָלֶיךָ לְטוֹב כְּאִשׁוֹ שֶׁשׁ

עַל אֲבֹתֶיךָ:

וְיִתְרִינְךָ יִי אֱלֹהֶךָ בְּכֹל עוֹבְדֵי יָדְךָ

בּוֹלְדָא דְמַעַךְ וּבּוֹלְדָא דְבַעֲיָרְךָ וּבְאִבָּא

דְּאַרְעָךָ לְטַבָּא אֲרִי יְתוֹב יִי לְמַחְדֵּי

עֲלֶיךָ לְטַב כְּמָא דִּי חֲדֵי עַל אֲבֹתְךָ:

כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו

הַכֹּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה

כִּי תָשׁוּב אֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ׃

אֲרִי תִקְבַּל בְּמִימְרָא דִּי אֱלֹהֶךָ לְמַטֵּר

פְּקוּדוֹתַי וּקְיָמוֹתַי דְּכַתִּיבִין בְּסִפְרָא

דְּאוּרִיתָא הֵדִין אֲרִי תַתּוּב קָדָם יי

אֱלֹהֶךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ׃

יֵא שִׁיטָּי כִּי הַמְצָוָה

הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם

לֹא נִפְלְאָתָהּ הוּא מִמֶּנָּה וְלֹא

רַחֲקָה הוּא:

אֲרִי תִפְקֹדְתָא הָדָא דִּי אֲנָא מִפְקֹדָךְ

יוֹמָא דִּין לֹא מִפְרָשָׂא הִיא מִנָּךְ וְלֹא

רַחֲיִקָא הִיא:

לֹא נִפְלְאָתָהּ הוּא מִמֶּנָּה. לֹא מְכֻסָּה הִיא

מִמֶּנָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי יִפְלֹא, אֲרִי יִתְכַסֶּי,

וְתֵרֵד פְּלָאִים, וְתֵרֵד בְּמַטְמוֹנִיּוֹת, מְכֻסָּה,

חֲבוּשָׁה בְּטֻמּוֹן:

יב לֹא בַּשָּׁמַיִם הוּא לְאֵמֹר מִי

יַעֲלֶה לָנוּ הַשְׁמִימָה וּקְחָה לָנוּ

וְשִׁמְעֵנוּ אֶת־הַ וְנַעֲשֶׂהָ:

לֹא בַשְׁמַיָּא הִיא לְמִימָר מִן יֶסֶק לָנָא

לְשִׁמַּיָּא וְיִסְבֶּה לָנָא וְשִׁמְעֵנָא יְתֵה

וְנַעֲבֹדָה:

לֹא בַשְׁמַיִם הִיא. שְׂאֵלוֹ הִיתָה בַשְׁמַיִם

הִייתָ צָרִיךְ לַעֲלוֹת אַחֲרֶיהָ וּלְלַמְּדָה:

יֵג וְלֹא מִנְעֶבֶר לַיָּם הוּא לְאֹמֹר

מִי יַעֲבֹר לָנוּ אֶל עֶבֶר הַיָּם

וִיִּקְחָהּ לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ

וְנַעֲשֶׂנָּה:

וְלֹא מֵעַבְרָא לִימָא הִיא לְמִימַר מִן

יַעֲבֹר לָנָא לְעַבְרָא דִּימָא וְיִסְבֵּה לָנָא

וְיִשְׁמַעְנָנָא יְתָה וְנַעֲבַדְנָה:

יָד פִּי קָרוֹב אֵלַיָּךְ הֲדָבָר מְאֹד

בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשֹׂתוֹ:

אֲרִי קָרִיב לָךְ פִּתְגָמָא לְחֻדָּא בְּפוּמָךְ

וּבִלְבָבְךָ לְמַעֲבִידָה:

פרשת נצבים – שביעי – במחוברות רביעי – דף תתקסט

כי קרוב אליך. התורה נתנה לכם בכתב

ובעל פה:

שביעי - טו

במחוברות

רביעי
ראה
נתתי

לִפְנֵיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת

הַטּוֹב וְאֶת הַמּוֹת וְאֶת הָרָע:

חַיִּי דִּיהֲבִית קִדְמָךְ יוֹמָא דִּין יְיָ יְיָ חַיִּי

וְיָ טַבְתָּא וְיָ מוֹתָא וְיָ בִישָׂא:

את החיים ואת הטוב. זה תלוי בזה, אם

תעשה טוב הרי לך חיים ואם תעשה רע

הרי לך המות, והכתוב מפרש והולך

היאך:

טו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַצִּיךְ הַיּוֹם

לֹא־הִבֵּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לָלֶכֶת בְּדַרְכָיו וְלִשְׁמֹר

מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו

וְחַיִּית וְרַבִּית וּבִרְכָּךְ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא

שָׁמָּה לְרַשְׁתָּהּ:

דִּי אֲנִי מִפְקֹדֶךָ יוֹמָא דִּין לְמַרְחָם ית

יֵי אֱלֹהֶךָ לְמַהֶךָ בְּאַרְחֵן דְּתַקְנֵן קַדְמוֹהִי

וּלְמַטֵּר פְּקוּדוֹהִי וּקְיָמוֹהִי וְדִינוֹהִי וְתִיחִי

וְתִסְגֵּי וַיְבָרְכֶנָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּאַרְעָא דִּי

אַתָּה עָלֶיךָ לְתַמָּן לְמִירְתָּהּ:

אֲשֶׁר אֲנִי מִצֹּד הַיּוֹם לְאַהֲבָה. הֲרִי

הַטּוֹב וְבוֹ תְּלוּי: וְחַיִּית וּרְבִית. הֲרִי הַחַיִּים:

יְיָ וְאֵם יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמַע

וְנִדְחָת וְהִשְׁתַּחֲוִית לְאֱלֹהִים

אַחֲרֵיהֶם וְעַבַּדְתָּם:

וְאֵם יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִקַּבֵּל וְתִטְעִי

וְתִסְגֹּד לְטַעוֹת עַמִּמֶּיָּא וְתִפְלַחֲנוּן:

וְאִם יִפְנֶה לְבַבְךָ. הֲרִי הֲרַע:

יְהוָה הִגִּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבֹד

תֵּאֲבֹדוּן לֹא תִאָּרִיכוּן יָמַי עַל

הָאָדָמָה אֲשֶׁר אֶתָּה עֹבֵר אֶת

הַיַּרְדֵּן לָבוֹא שָׁמָּה לְרֵשֶׁתָּהּ:

חַוִּיתִי לָכוֹן יוֹמָא דִּין אֲרִי מִיָּבֶד

תִּיָּבֶדוֹן לֹא תוֹרְכוֹן יוֹמִין עַל אֶרֶץ דִּי

אֶתָּה עֹבֵר יְתִי יִרְדְּנָא לְמַעַל לְתַמּוֹן

לְמִירְתָּהּ:

כי אבד תאבדון. הרי המות:

יט העדתי בכם היום את

השמים ואת הארץ החיים

והמות נתתי לפניך הברכה

והקללה ובחרת בחיים למען

תחיה אתה וזרעך:

אסהדית בכון יומא דין ית שמיא וית

ארעא חיי ומותא יהבית קדמך ברכן

ולוטין ותתרעי בחיי בדיל דתיחי את

וּבְנִיךָ:

העדתִי בכם היום את השמים ואת
הארץ. שהם קיימים לעולם, וכאשר
תקרה אתכם הרעה, יהיו עדים שאני
התריתי בכם בכל זאת. דבר אחר העידותִי
בכם היום את השמים וגו', אמר להם
הקב"ה לישראל, הסתכלו בשמים
שבראתי לשמש אתכם, שמא שנו את
מדתם, שמא לא עלה גלגל חמה מן
המזרח והאיר לכל העולם, כענין שנאמר
וזרח השמש ובא השמש, הסתכלו בארץ

**שבראתי לשמש אתכם, שמא שנתה
מדתה, שמא זרעתם אותה ולא צמחה, או
שמא זרעתם חטים והעלתה שעורים,
ומה אלו שנעשו לא לשכר ולא להפסד,
אם זוכין אין מקבלין שכר ואם חוטאין
אין מקבלין פורענות, לא שנו את מדתם,
אתם, שאם זכיתם תקבלו שכר ואם
חטאתם תקבלו פורענות, על אחת כמה
וכמה: ובחרת בחיים. אני מזרה לכם
שתבחרו בחלק החיים, כאדם האומר לבנו
בחר לך חלק יפה בנחלתי, ומעמידו על**

חֲלֹק הַיִּפּוֹה, וְאֹמֵר לוֹ אֵת זֶה בְּרוֹר לְךָ, וְעַל
זֶה נֹאמַר ה' מִנֵּת חֲלֹקִי וְכוּסִי אֶתָּה תוֹמִיד
גּוֹרְלִי, הַנַּחַת יָדַי עַל גּוֹרֵל הַטּוֹב לֹאמַר אֵת
זֶה קַח לְךָ:

ב לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשִׁמְעַע בְּקִלּוֹ וּלְדַבְּקָה בּוֹ כִּי
הוּא חַיִּיד וְאַרְדּוֹ יִמִּיד לְשִׁבַּת
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק

וְלִיעֶקֶב לַתַּת לָהֶם:

לְמַרְחֵם יֵת יִי אֱלֹהֶיךָ לְקַבֵּל לְמִימְרָה

וְלֵאֲתִקְרָבָא לְדַחֲלָתָהּ אֲרִי הוּא חַיִּיךָ

וְאוֹרְכוֹת יוֹמֶיךָ לְמַתָּב עַל אֶרֶעָא דִּי

קָיִים יִי לְאַבְהֶתֶךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק

וְלִיעֶקֶב לְמַתָּן לְהוֹן: